

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzetta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.000
Letna naročnina L 2.000
Letna inozemstvo L 3.000
Poštno čekovni račun: številka 24/12410

Leto XVII. - Štev. 49 (874)

Gorica - četrtek, 2. dec. 1965 - Trst

Posamezna številka L 50

Značilnosti sedanjega koncila Aldo Moro na kolenih pred svojim Bogom

NJEGOV PASTORALNO-OBNOVITVENI ZNACAJ

Beseda, ki je bila tolikokrat v tem času izgovorjena, je »aggiornamento« — prilagoditev danim razmeram. Preživele zastarele oblike v človeškem elementu Cerkve naj se zamenjajo z novejšimi, ki odgovarjajo sodobnemu človeku.

Cerkev se je pretežno razpravljala o pastoralnih in praktičnih vprašanjih cerkvenega življenja, vendar so prišla na vrsto tudi dogmatična vprašanja kakor o zbornosti škofov, o božjem razodetju, svetem pismu in ustnem izročilu, ki bodo važna za razvoj dogmatike. Kristusov zgodovinski lik ter nadaljevanje Kristusovega življenja v Cerkvi, to je še bolj pomaknjeno v središče teologije.

ZA VSE IN ZA VSAKEGA

Na tem koncilu je bilo močno poudarjeno, da je katoliška Cerkve univerzalna, njena naloga pa, da vse ljudi in vse narode privede h Kristusu, edinemu Odrešeniku sveta.

Zato se Cerkev ne veže na nobeno kulturo, noben kulturni krog, socialni sistem in podobno. Cerkev po svojem bistvu ni ne latinska ne zapadna, ampak taka, da se more vcepiti v vsako kulturo, ki more poplemeniti vsak narod in njegovo ustvarjalnost.

Ze liturgična reforma, ta prvi sad tega koncila, je posvetila naš jezik, da je bil sprejet v bogoslužje, v daritev svete maše in v brevir za laike. Tudi drugi koncilski sklepi dajejo več pravic škofovskim konferencam, tako da bo katoliško življenje posameznih narodov imelo bolj prilikam in razmeram prilagojeno podobo.

EKUMENIZEM

Daljša značilnost sedanjega koncila je ekumenizem. V odnosu do drugih ver, naj bodo krščanske ali nekrščanske, Cerkev ne poudarja toliko razlike kakor to, kar je skupno, kar združuje, privlači. Vedno še v mejah verske resnice in božjih zakonov je Cerkev pripravljena razgovarjati se z vsemi in z vsakomer, ki jo želi poslušati in se zanima za njen nauk in njena življenjska načela.

Seveda ni dovoljeno posameznemu duhovniku, še manj pa laiku, da organizira ali vodi kakšne medverske debate, ampak v teh stvareh previdno in modro odloča višja cerkvena oblast. Ni namreč dovolj samo dobra volja in pripravljenost na eni strani, ampak mora biti tudi na drugi. Stoletne rane se ne dajo zaceliti čez noč.

LAIKOM GRE VEČJI DELEŽ

Morda so bili v preteklosti duhovniki sami krivi, da so bili naši verniki preveč pasivni v cerkvi, res preveč samo poslušajoča Cerkev. Bili so učitelji, gospodje, znali so ukazovati in voditi, premalo pa so imeli smisla, da bi se z verniki posvetovali, jih uvajali v apostolsko delo, premalo cenili njihove sposobnosti.

Koncil močneje poudarja, da so verniki živi, aktivni udje Kristusovega skrivnostnega telesa. Kakor v liturgiji, tako se tudi vevpovsod poudarja potreba večjega sodelovanja laikov pri ohranjanju, rasti in širjenju Kristusovega kraljestva na zemlji, pri misijonih, pri apostolatu, pri posvečevanju sveta.

POSLANSTVO DUHOVNIKA V SEDANJEM CASU

Duhovnik je kot škofov pomočnik in sodelavec v hierarhiji neposredno zainteresiran pri vseh koncilskih sklepih. Vsa cerkvena obnova, ki jo Cerkev v duhu koncilskih določil želi izvesti, zavisi v največji meri od sodelovanja svetne in redovniške duhovščine.

Vsak koncilski osnutek, vsaka koncilska konstitucija, dekret ali izjava je za duhovnika važna in pomembna, poučna, mu daje navodila za življenje in za pastoralno delo. Koliko važnega je v liturgični konstituciji, ki jo najbolj poznate. Nič manj bogata in pomembna je konstitucija o Cerkvi, čeprav ne govori izrečno o duhovnikih, ampak bolj o škofih in vernikih.

Eden od zadnjih dekretov, ki je bil zelo obravnavan na koncilu, se nanaša na duhovnike, na njihovo delovanje (službo) in njihovo življenje.

V zvezi s katoliškim duhovništvom sta bili na koncilu poudarjeni zlasti dve misli. Prva je o povezanosti duhovnika s škofom in njegovi pokorščini do njega. Ta odnos je utemeljen na deležništvu enega ter istega duhovništva, ki ga duhovnik sprejme od škofa, ter dejstva, da je duhovnik škofov pomočnik in sodelavec na določenem mestu v škofiji.

Vendar je enako potrebno to resnico dopolniti z drugo, da duhovnik nikakor ni samo podaljšana škofova roka, ampak individualna osebnost. In kakor so navdihnjeni sveti pisatelji vtisnili svetim knjigam svoj osebni pečat, tako nosi pastoralno delo vsakega duhovnika njegove osebne značilnosti. Vsak župnik je pravi neposredni pastir izročeni duš.

Druga misel se nanaša na duhovnikovo svetost. Udeležba na Kristusovem duhovništvu dovolj jasno utemeljuje, zakaj mora biti duhovnik svet, zakaj se mora prizadevati za vedno večjo popolnost, podobnost s Kristusom. Dušnopastirsko delo bo toliko bolj uspešno, čim bolj se ga drži osebna svetost duhovnikova.

Ideal svetnega duhovnika ni, da v svetosti posnema redovnika, ampak je v tem, da bi bil vedno boljši dušni pastir, ki ga odlikuje preudarna gorečnost, požrtvovalna ljubezen, neizčrpna potrpežljivost, nezlomljiva stanovitnost. Idealni duhovnik se ves posveča dušnopastirski skrbi za svoje vernike po zgledu sv. Janeza Vianje, Janeza Boska in podobnih. Dušnopastirska potreba ga sili, da študira, mnogo preučuje pastoralna vprašanja, katehetske probleme, se vtaplja v branje svetega pisma, ponavlja ostale bogoslovne predmete. Vse to mu koristi za lastno posvečenje in mu omogoča boljše prijeme v dušnem pastirstvu.

PRED ZAKLJUČKOM KONCILA

Delo koncila gre h koncu. Pri vsem tem delu je bila potrebna božja pomoč, asistenca Svetega Duha, da bodo koncilski očetje končno mogli reči z apostoli: »Odlučil je namreč Sveti Duh in mi z njim.« (Apt 15, 28.)

Pretesljivo je, kako pobožno so sami koncilski očetje molili pred vsako splošno dnevno sejo. Mnogo škofov kleči pred oltarjem sv. Pija, pred svetim Rešnjim Telesom, zlasti pa še ob konfesiji sv. Petra, ob grobu prvaka apostolov. Čisto blizu koncilске dvorane je vsak dan izpostavljeno sveto Rešnje Telo, kjer se vrstijo v molitvi redovnice rimskih samostanov, vse za božje razsvetljenje in pomoč koncilu.

Prav je zato, da se po naših cerkvah vse do slovesnega zaključka vneto in pobožno molj za koncil. Naj bi tudi verniki na dneva pred zaključkom koncila 6. in 7. decembra v večjem številu prišli k maši, doma pa molili rožni venec po namenu svetega očeta v zahvalo za milosti koncila, pa tudi da bi se koncilске odredbe začele takoj velikodušno izvajati.

Potem bo nastopila dolga doba preučevanja koncilskih sklepov ter praktičnega izvajanja, ki naj prinese novo pomlad v katoliško Cerkev, kakor jo je pred 400 leti prinesel tridentinski cerkveni zbor. Bogu bodimo hvaležni, da smo očitvidci teh velikih dogodkov, še več, soudeleženci.

† JANEZ JENKO

škof Slovenskega Primorja

Zadnji dnevi koncila

Zadnje dni novembra koncilski očetje niso zasedali. Pač pa so živahno delovale razne koncilске komisije. Škofje so se ponovno zbrali v cerkvi svetega Petra 30. novembra na praznik sv. Andreja, v decembru pa bodo zasedali drugega, četrtega, šestega, sedmega in osmega decembra. V torek 7. decembra bodo škofje s svetim očetom odobrili štiri zadnje koncilске odloke: o verski svobodi, o misijonih, o duhovnikih in o Cerkvi v modernem svetu.

Te dni smo prejeli pismo iz Beograda, v katerem nam prijatelj našega lista sporoča, kako je predsednik italijanske vlade Aldo Moro brez strahu in brez sramu pred domačimi komunističnimi oblastniki izpričal svoje versko prepričanje.

Za časa njegovega bivanja je bila v italijanskem poslaništvu na njegovo prošnjo vsak dan sveta maša, med katero je s svojo hčerko Anico prejemal sv. obhajilo. Tudi na diplomatskem sprejemu ni prezrl beograjskega nadškofa dr. Bukatka. Ko ga je zagledal, je hitro stopil k njemu in se z njim dalj časa razgovarjal. Enako je bil pozoren do srbskega patriarha.

Globok vtis je pustil tudi v Zagrebu med tamošnjimi verniki. Že v popoldanskih urah je dobil 9. novembra frančiškanski samostan na Kaptolu v Zagrebu obvestilo iz italijanskega konzulata, da se bo predsednik Moro udeležil večerne sv. maše.

Res je prišel ob 19.30 v spremstvu svojega trgovinskega ministra Mattarella. Na vratih v cerkev jima je kanonik dr. Kolarek izrekel dobrodošlico z besedami: »Vemo, da bosta vajin obisk tej cerkvi in vajina navzočnost pri sv. maši na

naše vernike napravila globok vtis; upamo pa prav tako, da bo tudi pobožnost naših vernikov na vaju globoko vplivala.«

Oba gosta sta pokazala, da novo liturgijo popolnoma obvladata; pozorno sta sledila obredom, čeprav so bili, kot naravno, v hrvatskem jeziku. Med mašo sta preljela sv. obhajilo in ostala do konca sv. maše na kolenih.

Naslednji dan je predsednik Moro v družbi italijanskega konzula zjutraj še enkrat prišel v isto cerkev ter ponovno prejel s svojo hčerko sv. obhajilo. Bilo je to neposredno pred odhodom letala v Dubrovnik.

Noben jugoslovanski režimski časopis ni seveda omenil te strani Morovega obiska. Tudi v italijanskem časopisju nismo o tem ničesar zasledili.

Do sedaj smo Aldo Moro cenili predvsem kot modrega državnika in uspešnega politika. Sedaj bomo k tej sodbi dodali še eno priznanje: Aldo Moro je človek, ki se dnevno hrani z božjim kruhom. In to velja največ. Dokler je krmilo države v takih rokah, vemo, da svoje oblasti ne bo zlorabil, kajti tudi njegovo politično delo je služba Bogu.

Poslanica dr. Kreka

29. oktober 1918 je datum, ki veliko pomeni v narodnem in političnem življenju našega naroda. Tega dne se je namreč slovensko ljudstvo prostovoljno odrgalo od avstro-ogrske državne skupnosti, v kateri je živelo 600 let ter se vključilo v novo državno tvorbo, v kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Dr. Miha Krek, predsednik Slovenske ljudske stranke v inozemstvu ter istočasno predsednik Narodnega odbora za Slovenijo je ob priliki 47. obletnice tega dogodka ter ob 20-letnici naše največje narodne tragedije, nasilne množične smrti slovenskih protikomunističnih borcev in drugih nedolžnih žrtev komunistične pravice naslovil na demokratične Slovence posebno poslanico.

V njej poudarja, da mora biti glavni namen vseh skupnih slovenskih naporov držati pred očmi sedanjega in bodočih rodov Slovenije v domovini in zdomstvu plamenico svobode, ki jo sistem totalitarne družbe in policijske države v Jugoslaviji tepta slej ko prej ter si oblast, z nasilji pridobljeno, s strahovanjem ohranjuje.

Ugotavlja, da v domovini tudi med samimi komunisti prodira prepričanje, da marksistično-leninistična teorija in praksa ne prinašata narodom Jugoslavije nikakih uspehov. Vsem postaja jasno, da komunistični režim ne more rešiti osnovnih vprašanj gospodarske podjetnosti in zato tudi ni zmožen nobene zdrave finančne in socialne politike. Gospodarstvo se zvija iz krize v krizo, gladina se upira, dinar je med najbolj slabotnimi valutami na svetu. Odnosi med narodi Jugoslavije so se tako zaostriili, da vlada po vsej državi medsebojno nezaupanje, nasprotovanje in celo sovraštvo, kar vse pripravlja teren k razbitju državne skupnosti brez ozira na posledice.

Dr. Krek poziva zato vse Slovence v izseljenstvu, naj v svobodnem svetu pommožijo, poživijo in okrepijo svojo delavnost v pomoč domovini. Zlasti je treba k sodelovanju pritegniti mladi rod. Vsaj del teh mladih se bo nekoč srečal z idealno mladino v domovini ter ji, ko se bo zopet odprla svoboda, posredoval demokratične ustanove. Ta cilj je vreden vseh naporov in žrtev.

Končno izreka dr. Krek besedo hvalež.

FANFANI ZMERAJ MALO PO SVOJEM

Fanfani je sposoben politik, a tudi zelo ambiciozen. Prav nič ga ne stane, da za 180^ozobrnc svoje stališče, če smatra, da mu bo to bolj pomagalo k uveljavljanju. Tako je bil on med prvimi, ki je zagovarjal umestnost levega centra, kasneje pa spet med prvimi, ki ga je kritiziral.

Prejšnji teden je spet dal govoriti o sebi. Priliko je dobil v zvezi z glasovanjem italijanske delegacije v Združenih narodih glede vstopa rdeče Kitajske v to svetovno organizacijo. Italija je namreč glasovala proti. Najprej je poudaril, da kot predsednik glavne skupščine OZN ni mogel in ni smel dajati navodil senatorju Boscu, kako naj glasuje v zadevi vstopa Kitajske, čeprav je še vedno italijanski zunanji minister. Je pa mnenja — in do tega mnenja je prišel v času, odkar predseduje skupščini OZN, — da je treba pospešiti napore, da bi se Kitajska neposredno udeležila razgovora med Vzhodom in Zahodom.

Kasneje je skušal Fanfani svojo izjavo, ki je zlasti v Italiji povzročila veliko komentarjev, nekoliko omiliti. Vendar so mnogi mnenja, da je bila Fanfanijeva izjava preračunana in spada v sklop intrig, ki se jih poslužuje od časa do časa, da opozori nase in si skuša zagotoviti vodstvene položaje.

Državni udar v Kongu

Prejšnji četrtek je bivša belgijska kolonija doživela nov vojaški državni udar. Poveljnik kongoške armade general Jožef Mobutu je odstavil predsednika države Jožefa Kasawubuja ter kar sebe oklical za predsednika kongoške republike in to kar za dobo petih let, polkovnika Mulambo pa pooblastil, naj sestavi vlado narodne enotnosti.

Mobutu je svoj udar opravičil s tem, da se je izkazalo, da politiki niso bili zmožni ustvariti reda v državi. Zato bo skušala sedaj vojska vcepiti narodu smisel za disciplino. Mobutu je tudi izjavil, da bodo vsi politični ujetniki takoj spuščeni na svobodo in pomiloščeni; pomilostitev pa ne velja za voditelje upora, ker so znani morivci, je Mobutu dejal. Zavrnil je Kasawubujevo idejo o politični rešitvi upora, ki še traja na nekaterih področjih Konga ter poudaril, da se »bomo borili proti uporu, dokler ne bo strž z vojaškimi sredstvi.«

Ves državni udar je potekel brez prelijanja krvi. Odstavljeni predsednik Kasawubu lahko postane sedaj dosmrtni senator, kot to predvideva ustava za bivše predsednike, ali pa ohrani svoj sedež v parlamentu.

Vsi voditelji strank so Mobutuju sporočili, da njegov udar odobravajo. Bivši ministrijski predsednik Combe je izjavil, da je vesel, ker bodo sprejeti ukrepi vzpostavili v Kongu red. Svoboda vere, izražanja, tiska in zbiranja ni bila omejena. Tudi parlament, senat in pokrajinske vlade bodo delovali naprej. Poslanska zbornica in senat sta že izglasovali soglasno zakon, po katerem bo general Mobutu pet let načeloval kongoški republik. Ali bo to pomagalo k pomirjenju Konga, bodo pa pokazali bodoči dogodki.

Rop v vatikanski knjižnici

Iz vatikanske knjižnice so dne 26. novembra izginile štiri velike dragocenosti. Najvažnejša med temi je rokopis Petrarcovega »Canzoniere«, ki ga je večinoma napisal pesnik sam. Poleg tega so izginile še: latinski vatikanski kodeks 3195 (72 pergamentnih listov z vezavo iz XVI. stoletja, v katerem je bil tudi Petrarcov »Canzoniere«, ottobonijski latinski kodeks 2229 z rimami Torquata Tassa, faksimile ogrske krone sv. Stefana (dar Madžarov Piju X.) in kristalna skrinjica, spomin D. Garcie Morena, ubitega predsednika Ekvadorja (1875), dar republike Ekvadoru Leonu XIII.

Vstop kakor tudi izhod iz vatikanske knjižnice je zelo kompliciran. Obiskovalec mora imeti posebno dovoljenje, ki ga mora pokazati varuhom ob vstopu in izhodu,

zato bi nihče ne mogel neopaženo vstopiti v knjižnico. Dognali so, da so tatovi prišli v knjižnico skozi okno, potem ko so preplezali zid. V knjižnici so odprli več steklenih omar in vzeli iz njih, kar se jim je zdelo najvažnejše. Nato so spet neslišno zapustili knjižnico po isti poti.

Po zadnjih vesteh so zlikovci ukradene stvari odvrgli v neki vrt v ulici Cassia. Vrtar jih je shranil, ne sluteč, da predstavljajo tolikšno dragocenost. Našli so tudi krono sv. Stefana. Še vedno pa iščejo skrinjico Garcia Morena. Ni še mogoče tolmачiti, zakaj so tatovi tako hitro odvrgli ukradene dragocenosti. Ali so upali, da res ukradejo dragocenosti, ki jih bodo lahko prodali, ali pa so se zbal, ko so iz časopisov zvedeli, za kakšne dragocenosti je šlo.

Slovenska skupnost o Morovem obisku v Beogradu

Ob priliki obiska, ki ga je opravil predsednik vlade Aldo Moro v Jugoslaviji od 8. do 12. novembra, je svet Slovenske skupnosti v Trstu po politični ocenitvi tega dogodka v imenu slovenske demokratične javnosti ugotovil sledeče:

Slovenska skupnost izreka zadovoljstvo nad obiskom, ki je uspel v obojestransko zadovoljstvo, ter pozdravlja poglobitev prijateljskih in dobrih soseskih odnosov med Italijo in Jugoslavijo, ki niso bili nikdar tako dobri, kakor so danes. Premagane so bile težave, ki so dolgo časa obremenjevale odnose med obema državama; na obeh straneh so bili položeni čvrsti temelji, ki bodo pri dobri volji kljub različnemu političnemu in socialnemu ustroju obeh držav pripomogli ne samo k tesnejšemu sodelovanju med Italijo in Jugoslavijo, temveč tudi k mednarodnemu pomirjenju.

Slovenska skupnost, predstavnik slovenske etnične skupine na Tržaškem, s posebnim poudarkom ugotavlja dobro voljo, ki so jo izrazili na obeh straneh, ko so obravnavali vprašanje narodnih manjšin. Kot pozitivno ocenjuje tisto točko uradnega poročila, ki izraža željo, da se obema skupinama zajamči ravnanje, ki ne odvarja samo črki, temveč tudi duhu obojestranskih dogovorov.

Slovenska skupnost z zadovoljstvom ugotavlja, da uradno poročilo omenja mednarodne obveznosti in da je g. ministrski predsednik Moro večkrat izrečno omenil londonsko spomenico o sporazumu, kateri torej italijanska vlada priznava vso veljavnost. Pri tem izreka željo, naj vlada res kmalu v smislu izjav g. predsednika Mora poskrbi za izvajanje njenih določil.

Slovenska skupnost jemlje na znanje izjavo g. predsednika Mora v senatu dne 19. novembra 1965, da so pravice tistega dela slovenske narodne skupnosti v Italiji, ki ni zaščiten z mednarodnimi sporazumi, zajamčene z ustavo in zakoni italijanske republike. To velja za Slovence v gorški in videmski pokrajini, ki morajo biti prav tako zaščiteni kakor Slovenci na Tržaškem ozemlju, saj je narodna manjšina enota in saj v ustavi, v zakonih, v deželni statutu, v mednarodnih dogovorih in na beograjskih pogovorih izražena načela morajo veljati za vse ozemlje, na katerem živi slovenska narodna skupnost v Italiji. Svet Slovenske skupnosti si dovoljuje pripomniti, da manjka še precej zakonov in izvršnih določb za zagotovitev tega jamstva.

Gospod ministrski predsednik Moro je v Beogradu sporočil, da je vlada predložila rimskemu parlamentu zakonski osnutek o uporabi slovensčine na sodiščih in da bo od primera do primera dala pobudo za zaposlitev Slovencev v javnih uradih. Slovenska skupnost rada jemlje

na znanje to sporočilo s pripombo, da sta obe omenjeni konkretni zadevi res nujni in neodložljivi.

Zlasti pa Slovenska skupnost — sklicujoč se tudi na pismo, ki ga je poslala g. predsedniku Moru skupno s Slovensko demokratsko zvezo v Gorici pred njegovim odhodom v Beograd — opozarja na potrebo, da vlada čimprej s posebnimi zaščitnimi zakoni uredi celotni položaj slovenske narodne skupnosti v Italiji. V tem je jedro vse slovenske manjšinske problematike.

Slovenska skupnost končno opozarja, da je rimska vlada doslej vedno izpodbijala veljavnost teh zakonov, ki jih je sprejel deželni svet avtonomne dežele s posebnim statutom Furlanije-Juljske krajine, v kolikor so vsebovali kakšno določilo v korist slovenske etnične skupnosti, češ da to ne spada v pristojnost dežele.

Slovenska skupnost iskreno želi, da bi beograjski obisk g. ministrskega predsednika Mora pospešil rešitev tudi tega vprašanja. Dolžnost vlade je, da odpravi pravno negotovost in nejasnost v tem pogledu, ki povzročata tudi politično negotovost in utemeljuita v statutu zajamčeno pristojnost dežele glede narodnih manjšin. To je potrebno tem bolj, ker rimska vlada z izjavo zakona z dne 19. julija 1961, št. 1012 še ni izdala lastnih zakonov o manjšinskih zadevah.

Nujno potrebno je, da vlada pred uresničenjem svojih eventualnih pobud zaslži mnenje kvalificiranih predstavnikov slovenske etnične skupine, to je njenih političnih strank in predstavniških organizacij.

Pokrajinske in občinske volitve v Italiji

Preteklo nedeljo so bile pokrajinske volitve v Pesaro-Urbino, Vercelli in Viterbo ter občinske volitve v občinah, ki imajo več kot 5000 prebivavcev.

Komunisti to pot niso napredovali. Z ozirom na volitve v rimski parlament 28. aprila 1963 so celo izgubili na glasovih (leta 1963 325.326, v nedeljo 283.702). Nazadovolj so torej za 2,2%.

Krščanski demokrati so popravili svoj položaj. Narastli so za pol procenta, kar znači, da ima stranka zvest kader volivcev. V Viterbu so si celo pridobili en sedež več.

Socialdemokrati so najbolj zadovoljni. Število glasov so povečali za 1,3%. Nennijev socialisti pa še vedno čutijo razkol, ki je nastal v njihovih vrstah po ustanovitvi socialistične stranke proletarske enotnosti. Ta jim je vzela 3,8% glasov. Nennijev socialisti so sicer upali, da si bodo nove glasove zagotovili med socialdemokrati, a so jih predvidevanja varala.

Statuti Slovenskega zavoda za duhovnike v Rimu

Po statutu in pravilniku, ki ju je odobrila Kongregacija za semenišča in univerze 21. maja 1965, lahko študirajo v Slovenskem zavodu v Rimu duhovniki iz vseh slovenskih škofij ter vsi duhovniki, ki se čutijo Slovence in živijo izven Slovenije. Zavod je verska ustanova, zato nima do njega svetna oblast nobenih pravic, ne glede imenovanja predstojnikov, ki jih imenuje Kongregacija za semenišča in univerze na predlog slovenskih škofov, in ne glede zavodske imovine ter uprave. V primeru, da bo zavod prenehal z delom, prevzame imovino že omenjena kongregacija, ki pa bo morala potem na drug na-

čin poskrbeti za vzgojo slovenskih duhovnikov.

Tako bodo gojenci tega zavoda v popolni svobodi in neodvisnosti poglobljali svoje znanje in si ga širili, po končanih študijah pa delovali kjer koli po svetu, kjer žive Slovenci, v prvi vrsti pa seveda v mejah ožje domovine. Sedaj manjka le še hiša, v kateri naj bi bil v lastnem domu. Zaenkrat so gojenci Slovenskega zavoda gostje v misijonjski hiši Consolata. Naloga vseh Slovencev pa je, da čim prej pripomorejo k nakupu ali zgraditvi lastnega doma.

V odboru Slovenskega zavoda sta dr.

NOVICE IZ SLOVENIJE

Huda železniška nesreča v Zidanem mostu

Praznično razpoloženje, ki je 29. novembra zajelo Slovenijo ob priliki dneva republike, se je kmalu pokvarilo z žalostno novico, da je tisto jutro ob 5,28 prišlo na važni železniški postaji Zidani most do hude prometne nesreče, ki je do sedaj terjala 8 mrtvih in večje število ranjenih potnikov. Gre verjetno za največjo železniško nesrečo v Sloveniji v povojnem času.

Nesreča se je zgodila 700 m ven iz postaje v smeri proti Ljubljani. Drug v drugega sta trčila potniški vlak, ki je prihajal iz Ljubljane ter tovorni vlak, ki je pravkar zapustil postajo Zidani most. Udarec trčenja je bil tako silovit, da se je lokomotiva potniškega vlaka preklala na dvoje. Pri tem sta izgubila življenje tako strojevodja kot kurjač. Od potniškega vlaka sta ostala razbita dva vagona, od tovornega pa kar pet. V tovornem vlaku so vozili tudi živino. Nekaj je bilo takoj ubite, nekaj pa so jo morali zaradi težkih poškodb kar na licu mesta zaklati.

Promet je bil zaradi neuporabnosti obeh tirov zaprt do 6^h zvečer. Vlak iz Ljubljane v Zagreb in v obratni smeri so se ves dan posluževali stranske proge čez Trebnje in Sevnico.

Katastrofa je napravila na prebivavstvo Slovenije mučen vtis; še posebej pa je imela turoben odjek v Zagorju ob Savi, saj je iz tega kraja zgubilo življenje kar pet ljudi.

Vedno več inozemskih turistov

V Sloveniji so letos do 30. septembra zabeležili nekaj več kot 3,5 milijonov turističnih nočitev; od teh je odpadlo na inozemske turiste 1,3 milijona nočitev, kar je 16% več kot lani. Na devizah so ti turisti pustili 17,6 milijonov dolarjev, z ozirom na lansko leto 4% več. Na prvem mestu glede nočitev inozemskih turistov so bili letos Nemci, naravno iz Zapadne Nemčije (322.000, lani 317.000); za njimi so bili Avstrijci (258.000, lani 275.000). Italijani zasedajo v statistiki tretje mesto (168.000, lani 136.000), Holanci pa četrto (129.000, lani 90.000). Angležev je bilo 118.000, lani 78.000. Sledijo Francozi, Švedski in Čehi. Vsi ti tuji so prešli mejo z en milijon 533.000 motornimi vozili, kar pomeni z ozirom na lansko obdobje napredok za kar 149%.

Bogoslovci v apostolski administraturi za Slovensko Primorje

Apostolska administratura za Slovensko Primorje ima 25 bogoslovcev v ljubljanskem semenišču. Eden je iz 6. letnika, trije v 5. letniku, pet v 4. letniku, pet v 3. letniku, šest v 2. letniku in šest v 1. letniku. Osem bogoslovcev služi trenutno vojaški rok. En bogoslovec študira v Germaniku v Rimu, en duhovnik pa v Sloven-

Janez Vodopivec in dr. Lojze Suštar za ljubljansko nadškofijo, dr. Maksimilijan Jezernik in msgr. Janez Belej za mariborsko škofijo, klerik Janez P. Anton Legiša ter bančni uradnik Stanko Dekleva za Slovensko Primorsko. P. Ciril Recek zastopa frančiškanski red, p. Zibert pa jezuitskega. V istem odboru je predstavnik za tržaško škofijo dr. Lojze Škerl, za goriško nadškofijo dr. Rudolf Klinec, za Slovensko Koroško msgr. Janez Hornböck, za Slovence v ZDA prelat Alojzij Baznik, za Anglijo g. Ignacij Kunstelj ter za Južno Ameriko msgr. Anton Orehar.

skem zavodu prav tako v Rimu. V malem semenišču v Vipavi ima administratura 46 dijakov.

Nasprotnik papeštva opazovalec na koncilu

Kot je znano, je končno tudi srbska pravoslavna Cerkev poslala svoje opazovalce na koncil v Rimu. Srbski patriarh je dejal, da je srečen, ker je tudi srbska Cerkev končno zastopana na tem za vse krščanstvo prevažnem zasedanju.

Eden izmed srbskih opazovalcev je tudi prof. dr. Milin, prodekan teološke fakultete v Beogradu, ki je trenutno najbolj zagrižen nasprotnik katoliške Cerkve. Še nedavno je objavil v »Pravoslavnem misijonarju« članek, v katerem obravnava na zelo umazan način katoliški nauk o papeževem prvenstvu (trdi, da Peter sploh ni bil v Rimu in ni tam umrl); nauk o Filioque (da izhaja Sv. Duh iz Očeta in Sina) ter o obhajilu pod eno samo podo. Vendar srbski narod njegovih protikatoliških izbruhov ne jemlje preveč zares, ker so to že davno preživete stvari. Zlasti pravoslavna inteligenca čuti, da ni druge rešitve kot v zblizanju s katoliško Cerkvijo.

Zbirka za oltar sv. Cirila in Metoda na Vejni

Z veseljem objavljamo drugič novo zbirko darov za oltar sv. Cirila in Metoda v Marjinem svetišču na Vejni. Kakor se že razvidi iz prvih zbirk, zanimanje raste in bo rastlo vedno bolj, saj stvar zasluži. Rojaki, zavedajmo se vsi, da z oltarjem svetih slovenskih apostolov v romarskem svetišču na Krasu pišemo lepo in veliko stran naše zgodovine. Novi dobrotniki in darovi so

Druž. Bandelj, Barkovlje	1.000
Ottocchiani Marija, Sv. Vincenc	4.000
Močilnik Helena, Sv. Vincenc	1.000
Trgovina Pertot, Rojan	4.000
Slavec Antonija, Dolina	3.000
Dobrotnica iz župnije Prosek	50.000
Cerne Antonija, Sv. Vincenc	1.000
Soszko Marija, Sv. Vincenc	10.000
Spagnoletto Antonija, Sv. Vincenc	2.000
Facchini Marija, Sv. Vincenc	4.000
Bach Anton, Sv. Ivan	3.000
Stibel Ivanka, Sv. Vincenc	5.000
Gasetti Marija in druž. Cok	5.000
Križmančič Uršula, Trst	2.000
Strajn Antonija, Trst	500
Podgornik Anton, Sv. Vincenc	600
Orel Marija, Trst	1.000
Vodopivec Felicita, Trst	10.000
Kristančič Metoda, Trst	1.000
Piščanc Ivanka, Trst	10.000
Zagar Marija, Trst	1.000
Racman Jožefa, Trst	1.000
Metlika Ana, Boljunc	1.000
Giorgi Leopolda, Trst	1.000
Iz Mar. doma v Trstu S.K.	10.000
Neznani dobrotniki iz raznih krajev	25.000
	157.100
Prejšnja zbirka	107.000
Skupna vsota lir	264.1000

Darove za naš oltar na Vejni zbirajo v Gorici uprava Kat. glasa, v Trstu g. kaplan pri Sv. Vincencu, vse tri Marjine družbe in na Opčinah salezijanci v Marjanišču. Nabiralno akcijo vodi in lepo priporoča

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu

Novi vrste vizumov za Jugoslavijo

Od 22. novembra izdajajo jugoslovanske konzularne oblasti le še dve vrsti vizumov za potovanje v Jugoslavijo. Ena vrsta vizumov je za enkratno potovanje in velja 625 lir, druga vrsta pa za večkratno potovanje in velja 1250 lir. Ta vizum je veljaven 6 mesecev. Vsakič se po prehodu meje lahko ostane v Jugoslaviji 90 dni. V veljavi ostane tudi olajšava tako zvane »turistične propustnice«, s katero na podlagi potnega lista potnik ostane v Jugoslaviji 3 dni, ne všteti dan izdaje propustnice.

Od 1. oktobra do 31. marca prejme lahko vsak potnik katere koli narodnosti kar na meji vizum za enkratno potovanje, v ostalem času pa le državljani prekomorskih držav ter držav, ki imajo o tem z Jugoslavijo poseben dogovor. Italija v ta dogovor ni vključena. Verjetno ga tudi ne bo več potrebovala, saj je upanje, da bo po Morovem obisku v Beogradu kmalu prišlo do odprave vizumov med obema državama.

TRŽAŠKI POKRAJINSKI ODBOR ODPSTOPI

Pretekli četrtek je zapadel rok, ki ga je vladni komisar dr. Mazza postavil tržaškemu pokrajinskemu svetu, da izglasuje proračun za tekoče leto. Proračun ni bil ne odobren ne zavrnjen. Stranke, ki podpirajo odbor (KD, PSDI, PSI in Slovenska skupnost) namreč nimajo večine v svetu, ker razpolagajo le s polovičnim številom glasov. Za proračun so glasovale stranke leve sredine in Slovenska skupnost, proti pa komunisti, liberalci in misovci. Ker v takem položaju pokrajinski odbor ni mogel več delovati, je predsednik z odborniki odstopil.

Svetovavec Slovenske skupnosti Saša Rudolf, je takole motiviral svoj glas:

»Slovenska skupnost bo glasovala za proračun. S tem glasom želimo poudariti našo podporo odboru leve sredine, ki je bil prvi, ki je zavzel in v nekaterih točkah tudi uresničil ukrepe, ki jih Slovenci že toliko let zahtevamo. Priznati moram, da pokrajinski odbor ni napravil vsega, kar smo od njega pričakovali, vendar moram istočasno poudariti politično voljo strank leve sredine, da se pričnejo razpravljati in uresničevati slovenske zahteve. Prav v tem smislu moramo razumeti pozitivni glas Slovenske skupnosti.«

V svojem govoru pa je pokrajinski svetovavec Slovenske skupnosti predvsem obrazložil slovenske zahteve, tako tiste, ki jih proračun predvideva, kakor one, ki niso bile uresničene. Politično upravni sporazum, ki so ga podpisale stranke leve sredine in Slovenska skupnost, predvideva npr. ustanovitev urada za stike z javnostjo z uslužbenci, ki bodo v slovenskem jeziku na razpolago našim ljudem. Pokrajinski svetovavec Rudolf je ugotovil, da z nameščenjem honorarnega prevajalca to vprašanje ni rešeno in je zahteval od predsednika točnih jamstev za izpolnitev danih obljub. Nadalje je predstavnik Slovenske skupnosti grajal program uradne otvoritve novega sedeža slovenske višje realne gimnazije in trgovske akademije. Poudaril je, da je odbor zagrešil hudo napako, ko v program ni uvrstil tudi govora v slovensčini.

Med pozitivnimi točkami je omenil izdatek 27 milijonov za cestne oznake in napise, ki bodo na pokrajinskih cestah tudi v slovensčini. Pokrajinska uprava je nadalje potrošila nad 368 milijonov za popravilo cest proti Mavhinjam, Komnu in Mačkovičam. Z ureditvijo cestišča bodo prav gotovo najbolj zadovoljni prebivavci okolinskih občin, ki so skoraj izključno slovenske narodnosti. Med važnimi ukrepi, ki zadevajo našo manjšino, pa je treba omeniti tudi imenovanje Slovencev kot pokrajinskih predstavnikov v nekatere najvažnejše komisije.

Svetovavec Rudolf je ugotovil, da o vseh teh pozitivnih točkah, kakor o splošni slovenski problematiki, komunisti niso govorili, čeprav štejejo med svojimi volivci veliko število Slovencev. Prav tako se komunisti niso dotaknili napak, ki so jih zagrešili ob priliki glasovanja v rimskem parlamentu o posebnem statutu dežele Furlanije-Juljske krajine. Kot je znano, so kljub zagotovilom, da ne bodo v nobenem primeru glasovali za statut, če ne bo predvideval jasnih jamstev za slovensko manjšino, prelomili dano besedo in pustili svoje slovenske volivce na cedilu.

V zaključku svojega govora pa je predstavnik Slovenske skupnosti polemiziral z liberalci, ki so v svojih intervencijah grobo žalili Slovence. V odgovor njihovemu predstavniku, ki se je žaljivo izrazil o številnih Jugoslovanih, ki prihajajo v Trst nakupovat, je svetovavec Rudolf pripomnil, da gre za prebivavce iz južnih predelov Jugoslavije, ki so — kot v ostalih sredozemskih državah — najrevnejši. Nihkar se torej ne čudimo njihovim navadam, ko imamo doma podobne primere! Dovolj je pogledati le na železniške kolodvore v švicarskih in zapadno-nemških mestih, kjer italijanski južnjaki prenočujejo, ker nimajo dovolj denarja, da bi si plačali posteljo ali sobo v hotelu. Lažna je tudi trditev, da v Jugoslaviji ni nobene ulice, ki bi bila imenovana po kakem slovitem Italijanu. Zadostuje iti v bližnje kraje, v Koper, Piran ali Izolo, kjer je vrsta ulic posvečena Italijanom. Zakaj naj bi se torej zgražali, če bo tudi v Trstu kaka ulica imenovana po Slovencu?

Jeruzalemski patriarh se zahvaljuje sv. očetu

Relikvije sv. Sabe so v Jeruzalemu izredno slovesno sprejeli. Med veliki slovesnostjo v cerkvi božjega groba se je grški pravoslavni patriarh Benediktos toplo zahvalil sv. očetu. Spomnil je ponovno na njegov obisk v Sveti deželi. Ob tem novem dokazu bratstva se bodo še bolj utrdile medsebojne vezi hvalečnosti in molitve.

Slovenske otvoritve slovenskega duhovniškega zavoda »Slovenicum« v Rimu v trenutku, ko govori vodja zavoda msgr. dr. Maksimilijan Jezernik. V prvi vrsti od leve na desno sedijo: prof. dr. Janez Vodopivec, prof. Rafko Vodeb, prof. dr. Vladimir Truhar S.J., rev. Marko Kranjc, p. St. Zibert S.J., mariborski škof dr. Maksimilijan Držečnik, ljubljanski nadškof dr. Jožef Pogacnik, goriško-koprski administrator dr. Janez Jenko, p. Zoré S.J., ter dr. Belej. V drugi vrsti levo je videti gojence zavoda, med njimi g. Aleks Markuža iz goriške nadškofije. Na skrajni desni so odborniki društva »Slomseke«, za njimi pa razni gostje

Razbili smo začarani obroč

Slovensko zaledje tržaškega mesta gre od miljskih gričev do Grmade. Vasj so gosto posejane in v raznih krajih je teh dvajsetih povojnih letih na različne načine zaživelo kulturno in športno življenje, kje več, kje manj.

Toda prav v zadnjem kotičku našega kraja, to je v devinsko-nabrežinski občini, je vsa zadnja leta vladala pregloboka tišina. Pomislimo le, da je od 1956 do 1965 v Nabrežini vsaka javna dejavnost. Zdelo se je, da so se starejši zaprli sami vase in da je mladina spuhnela v svetu nakdanega izživljanja.

Toda letos, ko se po dvajsetih letih spominjamo odločilnega preobrata, da je slovensčina na naših tleh lahko spet stala iz ilegale pod svobodno sonce, je tudi Nabrežini zavel nov veter slovenske kulturne dejavnosti. In tisti, ki smo brez povabljanja stopili na to težko pot, smo bili prav mi, mladina, kvas novega življenja. Znašli smo se z ramo ob ramo in v roki v roki in nismo najprej pogledali svojemu bližnjemu barvo obleke, temveč smo se pogledali v oči in v vseh teh mladih očeh je žarel ogenj slovenstva. Ogenj nam je bil, nam je in nam bo pripravilo prave poti in podlaga vsemu našemu delu. Takoj so zrasli velik narčni in velika upanja.

Tako smo letos februarja razpršili dvočlano društvo Igor Gruden in pripravili v zelo obiskano Prešernovo proslavo, ki je bil Kosovelov večer in razna druga predavanja. Poletj smo pripravili nekaj

V ponedeljek, 6. decembra ob 20.30 bo v kinodvorani v Škednju

MIKLAVŽEVANJE

Spored:

- Pevski nastop otrok
- Obdarovanje otrok
- Filmana risanka

Vabljeni vsi!

nova proslava, tudi dramska skupina se na tihem pripravlja, bilo je govora o nekem periodičnem listu, in v športu bo novo nabrežinsko športno društvo stalno skrbelo za nenehno izboljšanje svojih članov.

Torej Nabrežina se ne prebujala, nabrežinska mladina se je že prebudila in ve, kaj hoče. Razbila je začarani obroč strankarstva in takoj dosegla odlične uspehe. Na tej podlagi bomo gradili tudi dalje.

Igor

Opomba uredništva: Brez pridržka bi se pridružili navdušenim ugotovitvam mladega Igorja, če bi se nečesa ne bali, namreč da bodo dobro znani ljudje izigrali neizkušeno in navdušeno mladino v Nabrežini, kakor so jo že tolikokrat in na toliko drugih krajih. Izkušnja uči, da komunistična partija ne pusti svojih ljudi k organizacijam in skupnim podvigom, ako nima upanja, da bo te organizacije dobila pod svojo kontrolo in da bodo tako postale njeno orodje. Mladji ljudje v Nabrežini, ki so demokratičnega prepričanja in morda celo praktični katoličani, tega ne vedo iz lastne izkušnje, mi pa vemo: še nikdar ni KP Italije ali KP Slovenije sodelovala z nikomer, če ni imela glavne besede ali če ni upala, da jo bo dobila. In zopet vemo, da je partija vedno odtegnila svoje ljudi od takega sodelovanja, če ji ni uspelo dobiti vodstva v roke. Če nas naše informacije ne varajo, se je nekaj podobnega zgodilo neki organizaciji na občnem zboru prav v Nabrežini.

Nimamo ne pravice ne oblasti, da bi mladini v Nabrežini diktirali svoje gledanje, imamo pa dolžnost, da dobro misleče med njimi opozarjamo na nevarnost, kateri so izpostavljeni. Vsi »aganžirani« v Nabrežini, ki niso pristaši KPI ali PSI, naj bodo budni, ako nečisto postati koristna budala rdečih spletkarjev.

LADJA »VULCANIA« BO VOZILA NAPREJ

Medtem ko so ladjo »Saturnio« dokončno izločili iz prometa in jo sedaj v La Spezi polagoma razdirajo, si je pa njena sestrška ladja »Vulcania« še za nekaj let podaljšala življenje. Kupila jo je pomorska družba »Grimaldi«, ki jo misli modernizirati in sodobno opremiti, nato pa postaviti na visoko morje. »Vulcania« se bo po prenovitvi imenovala »Caribbia« ter bo povezovala Italijo z deželami ob Karibskem morju v Srednji Ameriki.

Prav zanimiva je zgodovina bodoče »Caribbie«. Ladjo so splavili leta 1926 v Trstu po naročilu družbe bratov Cosulich. Za tiste čase je bila pravo tehnično čudo, kar so priznali celo Angleži, ki se na pomorstvo dobro razumejo. Prvič je »Vulcania« šla na pot 19. decembra 1928 iz tržaškega pristanišča. Vozila je nato dalj časa na progi Jadran-Severna Amerika.

Leta 1936 je ladjo kupila genovska družba »Italia«. »Vulcania« je prav v začetku zadnje svetovne vojne 1. 1940 začela voziti proti Južni Ameriki. Ko je Italija stopila v vojno, je služila za transport vojakov in ranjencev. Nikdar ni postala žrtev bomb ali torpedov. Ko je 1. 1941 v družbi »Nepitunio« in »Oceanio« plula z vojniki naložena proti Libiji, je le njej uspelo priti do ci-

lja. Ostali ladji sta šli z dva tisoč vojaki na morsko dno. 21. marca 1945 se je še enkrat čudežno rešila. Zavezniki so bombardirali Benetke; pri tem se je nekaj ladij ob »Vulcaniji« potopilo, a ona je ostala nedotaknjena. Pred koncem vojne so jo še Nemci hoteli spustiti v zrak, a namere niso utegnili izvesti. Nato so jo zavezniki enostavno zaplenili za prevažanje družin svojih vojakov. Leta 1955, točno pred 10 leti 20. oktobra, se je »Vulcania«

V Marijinem domu v Rojanu bo v nedeljo, 5. decembra ob 17. uri

MIKLAVŽEVANJE

Otroci bodo sprejeli Miklavža z igrico »Poredni parkeljni«.

vrnila v Trst in znova nastopila staro pot Jadran-Sev. Amerika.

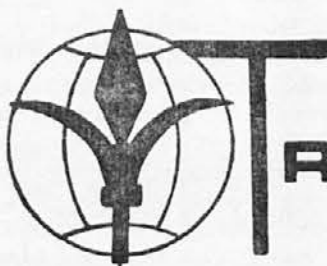
Kljub vsem burnim dogodivščinam pa se je »Vulcania« ohranila v tako dobrem stanju, da so pri zadnjem pregledu strokovnjaki izrazili mnenje, da je ladja še nekaj let sposobna rezati morske valove. Kot se čuje, jo bodo prenovili kar v Trstu v ladjedelnici Sv. Marka.

V nedeljo, 12. decembra ob 4^h popoldne bo v cerkvi Novega sv. Antona v Trstu za slovenske vernike

VELIKA KONCILSKA SLOVESNOST

Maševal in govoril bo tržaški g. nadškof. Po službi božji bo predavanje o koncilu, ki ga bo imel msgr. dr. Janez Vodopivec iz Rima.

Slovinci, pridite!

TRŽAŠKE NOVICE

Kardinal Beran v Trstu

V nedeljo, 19. decembra bo prišel v Trst češki kardinal Jožef Beran. Zjutraj bo imel pontifikalno sv. mašo v cerkvi Novega sv. Antona, popoldne pa bo blagoslovil zvonove za novo Marijino svetišče na Vejni.

Hiša za duhovne vaje

Nekoliko niže od openskega obeliska se dviga nad Trstom hiša za duhovne vaje. Hiša ni še končana in nekaj časa se je celo zdelo, da ne bodo mogli z delom nadaljevati, ker je primanjkovalo sredstev. Trenutno pa gre delo ponovno počasi naprej. Posebni odbor je do sedaj nabral za kritje stroškov skoraj 25 milijonov. A to je vse premalo. Ali smo Slovenci za to hišo že kaj žrtvovali? Potrebovali jo bomo tudi mi! Ne glejmo samo, kako hiša raste ali pri hiši delo zastaja, ampak pomagajmo tudi mi! To so najlepši oltarji.

Letošnja letina na Tržaškem

Neugodne vremenske razmere so pozročile, da je bila letošnja letina na Tr-

žaškem vse prej kot zadovoljiva. K temu so odločilno prispevale nesorazmerno razdeljene padavine, toča, hlad in bolezn, ki so prizadele zlasti vinsko trto.

Če se ustavimo pri zadnji, naj omenimo, da so bile letos okoliščine za peronosporo nad vse ugodne (80% zračna vlaga in primerno toplo ozračje). Lansko leto se ta bolezen ni pokazala, tako da so imeli celo zanikrni kmetovavci razmeroma dobro letino. Kdor se je letos zanašal na ugodne vremenske razmere in je varčeval z žveplanjem, je imel že koncem avgusta gole trte.

Krompir je kljub ne prav zanj ugodnemu vremenu slabo obrodil. Treba bo zamenjati seme in saditi krompir iz bolj mrzlih dežel.

Trava in otava sta imeli dovolj vlage, zato so bile košnje izdatne. Zivinorejci torej s krmo ne bodo v zadregi.

Zito na Tržaškem le še životarji v obliki ovsu in ječmena. Tudi koruza je že skoro čisto zginila s tržaških njiv. Pridelek fižola je bil tako neznaten, da ga nitj za seme ne bo ostalo.

Mačehovsko postopanje s tržaškem pristaniščem

V okviru splošnega načrtovanja so ministri za državni zaklad, za javna dela, proračun in trgovsko mornarico podpisali odlok o razdelitvi 75 milijard lir med pomorska pristanišča. Levji delež te vsote bodo prejeli Neapelj, Genova in Benetke, za Trst pa je ostalo le 2,5 milijard podpore, ali ena tridesetina celotne vsote. Tako so v Rimu pomen tržaškega pristanišča izenačili z Livornom in La Spezio, medtem ko bo Genova prejela 15 milijard, Benetke 12,5 milijard in Neapelj 12 milijard.

Največ kave gre skozi Trst

Se leta 1962 je bilo mesto Genova na prvem mestu glede uvoza kave v Italijo. Skozj omenjeno pristanišče je šlo 702.241 vreč, skozj tržaško pa 643.485. Leta 1963 pa je prišlo do nepričakovane spremembe. Trst je količino vreč skoro podvojil in dosegel visoko številko 1.256.450. Genova pa je zdrknila na 695.561 vreč. Še slabše je šlo Genovi lani: uvozila je le 526.136 vreč, t. j. 26,4% celokupnega uvoza, Trst pa je ohranil nesporno prvenstvo: 1.217.119 vreč (61,2%). Ostali dve pristanišči, ki tudi uvažata kavo, Neapelj in Benetke, sta ostali daleč za Trstom in Genovo. Lani je Neapelj uvozil 167.983 vreč (8,4%), Benetke pa 64.239 (3,2%).

ŠPORT

Tekmovanje za pokal »M. Filej«

Zaključilo se je tekmovanje v odbojki. Vsa moštva so se zagrizeno borila, da si osvojijo čim boljše mesto.

V četrtek, 18. novembra sta bili tekmi med Alojzijeviščem in Pevmo ter med Števerjanom in skavti iz Gorice.

Alozijevišče in Pevma sta predvajali precej lepo in borbeno igro. Prvi set so dobili gojenci iz Alojzijevišča s 15 : 13, drugoga pa igralci iz Pevme s 16 : 14. Tekma je končala torej neodločeno 1 : 1.

Enako je končala tekma med SKPD Števerjan in gorškimi skavti. Prvo igro so Števerjanci prepričljivo dobili (15 : 11), drugo pa z nepričljivim igranjem zgubili z rezultatom 15 : 10.

Naj omenimo, da je izven tekmovanja nastopila ta dan tudi ekipa iz Standreža ter zgubila s Pevmo 2 : 0 (15 : 10, 16 : 14).

V soboto, 20. novembra sta se spoprijeli moštvi iz Alojzijevišča in gorških skavtov. Kako nadmočno je bilo Alojzijevišče, dovolj zgovorno govori rezultat: 15 : 2 in 15 : 2!

Tudi Gorica-sever (Dijaški dom) je morala kloniti pred Alojzijeviščem z 2 : 0 (15 : 4, 15 : 2).

V ponedeljek, 22. novembra sta bili na sporedu dve igri. Števerjan se je srečal z Gorico-sever. Števerjanci so upali na zmago, a so si opekli prste. Bilo je očitno, da jim je bila odsotnost dobrega igralca Hledeta usodna. Začel so sicer dobro, a potem so čisto odpovedali in zgubili z 2 : 0 (15 : 12, 15 : 10).

Naslednji dan igra med Pevmo in gorškimi skavti ni prinesla presenečenja. Končala se je z zmago Pevme 2 : 0 (15 : 6, 15 : 11).

Ker sta moštvi Alojzijevišča in Pevme dosegli enako število točk, to je 7, sta se morali pomeriti še enkrat za dodelitev pokala. Potrebne so bile tri igre. Prvo je dobilo Alojzijevišče s 15 : 9, drugo Pevma s 16 : 14, tretjo spet Alojzijevišče s 15 : 5. Na ta način je prišlo Alojzijevišče za eno leto v posest pokala. Na lestvic jim potem sledijo gorški skavti in Gorica-sever s 3 točkami, SKPD Števerjan pa z eno.

Streljanje. Začelo se je v Katoliškem domu preteklo soboto, 27. novembra. Rezultati prve skupine so naslednji: najboljša sta Vogrič Stefan in Mužina Marijan, vsak po 25 točk (od 36 možnih); sledijo Maraž Jožko in Kranner Marijan ter drugi. Tekmovanje se bo nadaljevalo v četrtek, 2. in v soboto, 4. decembra, vedno zvečer ob 20.30.

Namizni tenis: Začel se bo 6. decembra v Katoliškem domu. Moštva in posamezniki naj se prijavijo do nedelje.

Tekmovanje za pokal »Friuli-Venezia Giulia«

Začela se je odbojarska sezona. Preteklo nedeljo so se vršile prve tekme. Tudi Olimpija se jih udeležuje (edino moštvo iz goriške province) in se meri s štirimi moštvi iz Trsta: Breg, Kras, CRDA in Centro Giovanile Studentesco. Rezultati pretekle nedelje so bili: Olimpija : CRDA: 2 : 0 (15 : 6, 16 : 14); Olimpija : Breg: 2 : 1 (15 : 2, 10 : 15, 15 : 12).

»Zornice« so v Gorici v cerkvi sv. Ivana v adventnem času vsak večer ob 7. uri.

Praznik Brezmadežne je praznik mladine s svetlimi ideali. Pridruži se ji tudi ti!

H.G. MEJA 46

Tako poparjen kot ta dan Hubert še nikoli ni hodil po Bistrici. A brž ko se je pričel vzpenjati proti Slemenici, mu je spet pričel rasti greben. Odločil se je, da pojde naravnost na Snežnico in ondi zlijte vsjo jezo na Copernico.

Dobil jo je pri kosilu. Pogovarjala se je s kozo in se mastila z Bogatajevo klobaso. Okrog nje so se plazile črne mačke in čakale, da pridejo na vrsto.

»Kje imaš meso, ki smo ti ga dali za poveljnika?« jo je ob vstopu nahrulil Hubert. »Zakaj mu ga nisi izročila? Zakaj mu nisi vsega nesla?«

»Vsega nankrat mu nisem mogla nesti. Je bilo preveč. Jaz sem že stara. Če bi bil sprejel prvi obrok, bi tudi ostalo nesla. Tako pa sem mirne vesti ostala z mesom, ker mi je poveljnik rekel, naj z njim naredim, kar hočem,« je zajokala Sršenka.

»Vidiš, kako brž je tvoja hudobija prišla na dan! Nazaj bi ga morala prinesiti, da bi vedeli, pri čem smo. Takoj mi ga izroči!«

»Pa ja ne boš tako grd, da mi ga boš

nazaj jemal!« si je kajzarica že opomogla od prvega strahu.

»Jaz hočem meso in nič drugega!« Hubert ni odnehal.

»Danes ga ne grem odkopavat. Zakaj si pa rekel, naj kakšno stvar zakopljem, da bodo orožniki videli, kakšen strah smo imeli zaradi župnikovih groženj, da pride Tito,« je bila Copernica že bolj predrzna.

»Jaz hočem meso, ki je bilo namenjeno poveljniku. Takoj mi ga izroči in ne laži toliko!«

»Tudi če me pretepeš, ti ga ne dam. Če me ne pustiš pri miru, bom povedala ljudem vse, kar vem slabega o tebi in tvoji hiši. Ne bo malo. Jaz se delam neumno, pa nisem. Vse vidim in dobro slišim,« je Sršenka prešla v napad. Čeprav so se ji tresle roke od jeze, je še dalje grozila:

»Poznam vse tvoje grehe in grehe tvoje očeta, tako da bi se šla lahko danes namesto vaju k župniku spovedat. Zato se le nikar ne napihuj kot kakšna žaba. Imam preveč sivih las, da bi mi ti grozil. Samo še eno besedo zini, pa grem po orožnike!«

»Saj meni ni za meso,« se je Hubert pričel siliti na smeh. Hotel sem le vedeti,

ali ga poveljnik res ni sprejel. Mi pa ostane kljub temu prijatelj kot preje. Drug drugega potrebujemo in bomo zato drug drugemu pomagali. Ko ti zmanjka mesa, pridi spet ponj. Če ti ga drugi ne bi dali, ti ga bom jaz dal naskrivaj, da ne boš lačna.«

Ker se je Copernica do kraja umirila, je mogel Hubert nadaljevati v zaupnem tonu:

»Poslušaj, Zopernigbäuterin, s poveljnikom sem šel govorit glede župnika. Vsa zadeva se bo še dolgo vlekla, ker škof ne pusti, da bi šel s Slemenice pred birno. Med tem ti meso v miru pojel in ne govori preveč naokrog. Si razumela?«

S Snežnice je odšel Hubert na Slemenico. Ni bil še čisto odločen, a zdelo se mu je najboljšje, da gre takoj k župniku. Končna odločitev je padla nenadoma, prav v trenutku, ko se je bližal cerkvi. Gospod Simon je namreč prav tedaj šel mimo iz gostilne v župnišče. Hubert ga je prijazno pozdravil in se mu pohlevno približal.

»Gospod župnik, že dalj časa bi rad z vami na samem govoril zaradi neke zadeve. Smem iti z vami v župnišče?«

Menda me ja ne misli ubiti! se je nekoliko ustrašil dušebrižnik.

»Če ni predolgo, mi lahko kar tu poveste. Nihče naju ne bo slišal.«

»Veste, zaradi izstopa iz Cerkev bi se rad z vami pogovoril. Če bi ne bilo predrago, bi se spet vsi vrnili v katoliško Cerkev...«

Gospod Simon je zgubil prvotni strah. Čeprav je dvomil v iskrenost Hubertovih besed in čeprav se mu je zdelo, da je namen Hubertovega prihoda v zvezi z zasliševanjem, ni maral sprejeti nase odgovornosti, da je Huberta odbil v odločilni uri. Nalomljena trsa ni maral zlomiti in tlečega stenja ne ugasniti. Povabil ga je, naj gre z njim na toplo v župnišče.

Pri topli peči šele mu je kot staremu prijatelju pričel razlagati, da je treba pri ponovnem vstopu v katoliško Cerkev točno slediti cerkvenim predpisom in škofovim navodilom. Vendar je pri tem zlahka opazil, da Hubertu ni bilo dosti do njegove razlage, čeprav mu ni silil v besedo. Fant se je le pripravljaj, kako bo župnika odvrnil od tega, da bi ga šel tožiti. Zato je tudi župnik umolknil.

»Zadnje čase smo imeli sitnosti s preiskavami,« je Hubert nekam v zadregi spregovoril.

»Najhujše je menda že mimo!« se župnik ni nič razburil.

»Kaj pravite, gospod župnik, jaz mislim, da bi bilo najlepše, ako bi vse to, kar se je zgodilo, vsi skupaj brž pozabili in spet lepo v miru živeli?« je Hubert s povešenimi očmi preizkušal trdoto župnikovega srca.

»Drugače nam ne ostane,« je gospod Simon mirno pristal na predlog premaganega nasprotnika.

Zdaj šele mu je Hubert pogledal v oči: »Jaz sem danes govoril s poveljnikom orožniške postaje in sem mu rekel, da vas imamo tu gori vsi ljudje radi in da hočemo z vami v miru živeti. Upam, da je s tem vsa zadeva zaključena.«

»Od moje strani je,« je gospod Simon dal Hubertu do kraja razumeti, da ga ne bo šel tožiti.

Hubert je svoje dosegel in se mu ni bilo treba več poniževati. Naglo se je poslovil in hitel proti domu.

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Koroški Slovenci v Gorici

Preteklo nedeljo je bil v Katoliškem domu v Gorici res lepo obiskan in tudi zelo uspešen kulturni večer, ki ga je priredila slovenska mladina s Koroške, v glavnem doma iz Podjune.

Na povabilo SKPD »Prof. Mirko Filej« iz Gorice je prišlo 43 koroških rojakov s posebnim avtobusom gostovat v Gorico. Dopoldne v nedeljo so opravili tudi romanje na Staro goro, popoldne pa so v Katoliškem domu nudili našemu občinstvu svojo sočno besedo v igri in pesmi.

Drage goste s Koroške je najprej pozdravil g. Viktor Prašnik, podpredsednik društva »Prof. M. Filej«. Nato je spregovoril g. župnik Matej Nagele iz Žitare vasi, ki je skupino vodil in organiziral ves nastop. Povedal je, da so igralci in pevci ter godci iz več fara, ker ena sama fara ne zmore več gojiti slovenske prosvete — premalo jih je. V glavnem so bili zastopani fantje in dekleta iz Dobrle vasi, St. Vida v Podjuni, Škocijana ter Žitare vasi. Mnogi mlajši, je dejal g. Nagele, se izgovarjajo, da se slovenščine ne sploča več gojiti, ker se z njo ne pride daleč. Da mladi rod spozna, da se slovenščina govori ne samo na Koroškem, temveč tudi izven njenih mej, zato je delal na to, da pride do tega gostovanja.

Središčna točka kulturnega večera je bila zgodovinska igra »Zadnji vitez Reberčan«. Igravci so odigrali več prizorov, v katerih je prišla do izraza zgodovina rebrškega gradu, ki je bil last roparskih vitezov, katere končno zadene zaslužna kazen. Odpadlo je zaradi efektnosti zadnje dejanje, kjer pride do poroke grofične

Manice z vitezem Manfredom. To povemo v tolažbo tistim, ki jim je bilo hudo ob prizoru, kjer se je zdelo, da je roparski vitez z Rebrce do smrti pobil viteza Manfreda.

Igravci so jezik zelo obvladali, bili so sigurni v nastopu, zlasti stari graščak z Rebrce je svojo vlogo odlično podal. S seboj so prinesli okusne srednjeveške kostume, ki so igri dali še posebno živahen izraz.

Naj še omenimo prav v zvezi z igro, da je tiskarna Budin v Gorici pred kratkim tiskala 232 strani obsegajočo zgodovinsko povest dr. Metoda Turniška »Stoji na Rebr grad«, ki govori o vitezi, ki so dali osnovo omenjeni igri. Knjiga je na prodaj v naših knjigarnah na Goriškem in Tržaškem ter stane 750 lir. Res jo je vredno prebrati.

Poleg igralcev so se zelo izkazali pevci. Moški oktet je odpel vrsto lepih domačih pesmi tako doživeto, da so poslušavci samo trepetali, kdaj bodo s petjem prenehali. Pokazali so, da je pesem še vedno domena koroškega ljudstva.

Veliko prijetnega razpoloženja so prinesli v dvorano tudi muzikanti s svojo poskočno glasbo. Tudi nje bi občinstvo še in še poslušalo.

Prav lepo je uspel tudi srečolov z 11 bogatimi dobitki. Naši ljudje so pridno segli po srečkah in tako prireditve gmotno zadovoljivo podprli.

Z eno besedo: zadnji kulturni večer je zadovoljil vse in si take vrste prireditve v Katoliškem domu še in še želimo!

Gojenci slovenskega zavoda »Alojzijevišče« v Gorici priredijo v Katoliškem domu v nedeljo, 5. decembra ob 4^h popoldne

MIKLAVŽEVANJE

za otroke in odrasle. Sv. Miklavž bo otroke obdaroval, zato prosimo starše, da prinesejo svoje darove vsaj do nedelje popoldne in jih izročijo pri družini Špacapan v Kat. domu. Tarifa za en paket je 100 lir.

Vstop prost.

Tridnevnik za sklep koncila

Tridnevnik pred praznikom Brezmadežne po namenu sv. očeta za sklep koncila bo pri Sv. Ivanu v Gorici 5., 6., in 7. zvečer: od 6. do 7. ura čiščenja, ob 7. adventna sv. maša. Na praznik zvečer bo ob 7. uri sv. maša z zahvalno pesmijo.

Seja občinskega odbora v Gorici

Zupan je na zadnji seji poročal o prijateljskem dopisovanju županov iz Gorice, Celovca in Venla na Holandskem. Zupan iz Celovca Ausservinkler je povabil goriškega župana in odbornike, naj obiščejo koroško glavno mesto. Zupan iz Venla de Gou pa je še enkrat obujal spomine na nepozabno srečanje z goriškimi predstavniki občine v letošnjem maju in omenil, da se njegovi meščani pripravljajo na povračilo obiska v septembru prihodnjega leta.

Na seji so odborniki odobrili izplačila vsote 2 milijonov lir v zvezi s sejmom sv. Andreja, 50.000 ustanovi »Unione Ginnastica« za veliko dvorano in 160.000 lir turistični ustanovi »Pro Loco« za folklorni nastop v Istri.

Razveseljiva vest za goriški kolodvor

Na sestanku trgovinske zbornice, ki je bil v četrtek zvečer, je ing. Rigonat sporočil, da je bil nesporazum glede usposobljenosti goriškega kolodvora za mednarodni prevoz živine srečno odpravljen. Železniška direkcija iz Trsta je že nakazala goriškemu kolodvoru 25 milijonov lir za najnujnejša dela. S tem denarjem bodo

najprej pospešili carinske in zdravstvene operacije, zgradili ostrešje, okrepili razsvetljavo in postavili napajališče za živino. Vsi prisotni so z velikim zadovoljstvom sprejeli to vest, ki bo oživila goriško gospodarstvo in mu odprla pot za bodoče naloge.

70-letnica zavoda sv. Alojzija

Salezijanci v don Boscovi ulici so v nedeljo proslavili 70-letnico ustanovitve zavoda sv. Alojzija. Ob navzočnosti prefekta, župana, škofovega zastopnika in šolskega skrbnika in drugih ugodnih osebnosti so gojenci tega zavoda priredili lepo uspelo akademijo. Ob tej priliki so tudi razdelili nagrade gojencem, ki so se pri študiju najbolj odlikovali.

Odkritje spomenika padlim v Sovodnjah

Vas Sovodnje pri Gorici se je v nedeljo, 28. novembra poklonila 101 žrtvam zadnje vojne z odkritjem spomenika, ki ga je postavila občinska uprava po načrtu grofa Paolo Caccia Dominionijsa. Za vse te pokojne je občinski odbor naročil sv. mašo, ki je bila na dan otvoritve spomenika opravljena v sovođenski župni cerkvi.

Zupan Jožef Češut je imel otvoritveni govor, v katerem se je spomnil vseh padlih, ki so žrtvovali svoja mlada življenja za boljše življenje bodočih rodov. Msgr. Cirotto je nato kot škofov zastopnik blagoslovil spomenik, nakar so razdelili svojcem 101 padlega spominske listine. Skupni zbor so nato zapeli nekaj pesmi. Pri otvoritvi so bile navzoče razne civilne in vojaške oblasti.

Na Goriškem bomo obhajali za Brezmadežno po vseh duhovnijah Mladinski dan z mladinsko sv. mašo in z

MARIJANSKO AKADEMIJO

ki bo v Katoliškem domu v Gorici na praznik, 8. decembra ob 4^h popoldne. Vabljeni vsi, zlasti pa mladina.

Standrež

Naše katoliško prosvetno društvo nas je preteklo nedeljo zopet razveselilo s prijetnim zabavnim večerom v župnijskem domu. Dvorana je bila polna domačih in okoliških gledavcev, ki so z zanimanjem poslušali naše pevce in igralce. Prireditev je otvoril pevski zbor pod vodstvom organista Maksa Debenjaka in ubrano zapel tri umetne pesmi. Nato so se na odru vrstili domači fantje in dekleta in uprizorili najprej dve šalivji enodejanki »Cudovita kupčija« in »Ozdravljeni mož«, v katerih je moški spol na šaliv način prejel dober nauk. Sledila je veseloigra v dveh dejanjih »Poboljšana žena«, s katero so pa ženske dobile koristen pouk za družinsko življenje. Igravci so se vsi prav dobro postavili in želi navdušeno odobravanje občinstva. Posebno je vse veselilo, da so se pri tej prireditvi pridružili mladim tudi nekateri starejši igralci, kajti zavednim standrežcem je zares pri srcu naša beseda, častna tradicija naše vasi in zlasti naša bodočnost.

Odpri so novo naselje za »esule«

V ulici Carso so v nedeljo zjutraj izročili 57 begunskim družinam stanovanja, ki tvorijo kompleks treh velikih hiš v omenjeni ulici. Župnik iz Campagnuzze Manzin je najprej blagoslovil stanovanja ob navzočnosti oblasti in gradbenega podjetja, nato pa so bili vsakemu družinskemu poglavarju izročeni ključki. Tako so dalmatinski in istrski begunci po skoro dvajsetih letih čakanja prišli do lastnih stanovanj. In naši slovenski begunci? Oni pa si morajo pomagati kakor vedo in znajo.

Razgovor z občani v Podgori Interpelacija slovenskih svetovavcev

V nedeljo se je vršil v Podgori v župni dvorani sestanek goriških občinskih predstavnikov s podgorskimi občani. Razgovora so se s strani občinske uprave udeležili odborniki za javna dela geom. Lupieri, svetovavca SDZ dr. Bratina in dr. Bratuž ter svetovavec KD dr. Cian. Po pozdravnih nagovorih dr. Ciana in dr. Bratine je odbornik Lupieri podal smernice občinske uprave za izvršitev raznih javnih del v Podgori. Občani pa so živahno posegli v debato z obrazložitvijo posameznih problemov, od raznih cest (M. Calvario, Slataper, Attimis, Brigata Treviso) do zadeve pokopališča, prevozov, javne čistote, šolskega posloplja itd. Ob koncu so si občinski zastopniki ob blizu ogledali stanje raznih cest, pokopališča in kanalizacije. S tem v zvezi sta svetovavca SDZ dr. Bratina in dr. Bratuž vložila na goriškega župana naslednjo interpelacijo:

»Ker sta ugotovila nujno potrebo, da se zaustavijo vode, ki se stekajo s Kalvarije proti Podgori in povzročajo poplavo obdelanih zemljišč in v nekaterih primerih tudi naseljenih krajev, vprašujeta podpisana občinska svetovavca g. župana, če namerava občinska uprava, v pričakovanju dokončne kanalizacije ulic Brigata Treviso, Attimis in Monte Calvario, ki bo lahko v celoti rešila pereče vprašanje, začasno, a uspešno urediti zadevo.«

V Pevmi so asfaltirali cestišče

V Pevmi se je pred dnevi zgodil pravi čudež. Po treh in več letih, odkar so poglavarji družin, ki stanujejo ob cesti za Stmaver, pisмено zaprosili takratnega goriškega župana dr. Poterzia, da bi jim asfaltiral del cestišča, ob katerem so hiše, je občinska uprava končno poskrbela za naprošeno asfaltiranje.

Upajmo, da se bodo v bodoče tako preproste zadeve hitreje urejale in da ne bo treba več čakati za kako drugo podobno ali še manjše delo na sklepe občinske uprave, ki bo začela delovati po upravnih volitvah leta 1970.

Prvi francoski satelit kroži v vesolju

V alžirski Sahari so dne 26. novembra izstrelili prvi francoski satelit s trispopenjsko raketo »Diamant«. Satelit obkroži zemljo v 108 minutah, njegov apogej znaša 1768 km, perigej pa 528 km. Težak je 42 kg in dolg 19 metrov. Njegova izdelava je stala 50 milijonov frankov (okrog 6 milijard 250 milijonov lir) in delajo so ga 400.000 delovnih ur. General De Gaulle je označil to izstrelitev kot zelo važen uspeh, na katerega je ponosen ves francoski narod. »Diamant« je eksperimentalni satelit, katerega glavna naloga je preizkusiti nosilno raketo ter dokazati, da Diamant lahko spravi v vesolje tudi nad 40 kg težko raketo.

Iz Moskve pa so sporočili, da so izstrelili že svoj »97 Kozmos«.

OBVESTILA

NAMENI APOSTOLSTVA MOLITVE ZA DECEMBER

Splošni namen: Da bi imeli ljudje pravilno zavest o krščanskem dostojanstvu dela.

Misijski namen: Da bi korejsko ljudstvo našlo v Kristusovem nauku zveličanje in blagostanje.

LISTNICA UREDNISTVA

Zaradi praznika Brezmadežne bomo prihodnjo številko našega lista paginirali že v torek namesto v sredo, kot je to običajno. Prosimo dopisnike, da zato svoje sestavke pošljejo na uredništvo vsaj do 12. ure v torek, 7. decembra.

Tečaj za žene in neveste ter novoporočence se vrši v Gorici v Katoliškem domu. Predavanja bodo še 2., 9., 13., 16., 20. in 23. decembra ob 8.30 zvečer.

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

bo predvajalo v Katoliškem domu v Gorici v nedeljo, 12. in 19. decembra, vsakikrat ob 16. uri otroško spevoigro v treh dejanjih

JANKO IN METKA

Otroci bodo v njej našli svoj pravi ljubi svet, odrasli pa bodo doživljali ob otrocih njihovo srečo in veselje. Obisk igre vsem priporočamo.

Prošnja. Duhovnik iz Slovenije bi silno rad prišel do revije »Duhovno življenje«, ki izhaja v Buenos Airesu. Ker mu je znano, da je na Goriškem in Tržaškem precej oseb, ki so na revijo naročene, pa po branju revije odložijo med star papir, lepo prosi, če bi revijo odstopile njemu. Glavno je, da je letnik cel, ni pa važno, kateri. Če bo več izvodov, jih bodo deležni njegovi sobratje. Revijo je prinesli na upravo našega lista. Ze vnaprej vsem, ki se bodo odzvali: iskren Bog plačaj!

DAROVI:

Za Marijin dom v Rojanu: Cocchi Alojzija v spomin pokojne mame (ob 100-letnici rojstva) 5.000; Gosler Ana 2.000; Giraldi Pina 1.000; Gentili O. 1.000; Marija in Franc Saksida 2.000; B. C. 5.000; N. N. 5.000; Vončina Katarina ob rojstnem dnevu 4.000; družina Trampuž-Kosmina 5.000; Bandelli G. 1.000; N. N. v spomin pok. prijatelja Milana Može 3.000; N. N. 5.000; Piščanc Ivanka 1.000 lir.

Za misijonarja Oballa: Marija in Franc Saksida 1.000 lir.

Vsem dobrotnikom iskren Bog plačaj!

RADIO TRST A

Sporod od 5. do 11. decembra 1965

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Božič in Divjem Zapadu«. Napisal Karj May. Dramatizacija Dušan Pertot. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naš deželi. — 15.30 »Usad na Severni postaji«. Drama v treh dejanjih. Igrajo člani Slovenskega gledališča v Trstu. — 18.30 »Sve Miklavž na podstrešju«, mladinska radijska igra, ki jo je napisala Tončka Cufar. — 20.30 Iz slovenske folklorne Rado Bednarik: »Pratika za prvo polovico decembra«.

Ponedeljek: 11.35 Radio za šole (oddaja za srednje šole). Ponovitev ob 17.25. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska ljudna enciklopedija. — 18.30 Manj znane skladbe Antonina Dvoraka: Slovenski pesmi. — 19.15 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti: Vinko Beličič: (1) »Levstik - kritik, jezikoslovec in ideolog« — 21.00 Stanislav Moniuszko: »Halka« opera v štirih dejanjih. Orkester in zbor Filharmoničnega društva »Moniuszko« Poznanja. V odmoru (približno ob 21.45) Opera, avtor in njegova doba, pripravil Gojmir Demšar.

Torek: 12.00 Iz slovenske folklorne Rado Bednarik: »Pratika za prvo polovico decembra«. — 17.20 Italijanščina po radiju. Osnovni tečaj: 5. lekcija. — 18.30 Koncert tistih naše dežele. — 19.00 Plošče za vas. — 21.00 Pregled slovenske dramatike, pripravila Jože Peterlin in Josip Tavčar. Treh oddaja. Slovensko gledališče v dobi mantine in čitalnic: »Varh«, enodejanska in odlomka iz del »V črtavnic« Mirko Mahnič in »Župan« Miroslava Vilharja.

Sreda: 8.30 Glasbena matineja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu — 10.20 Komorni zbor »Münchener Chorubene« pod vodstvom Fritza Rothschilda — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 15.30 Slovenske Marijine pesmi. Cerkveni pevski zbor z Opčin. — 15.30 »Snežuljček« pravljica v osmih slikah. — 18.00 Ne vse, toda o vseh - radijska poljudna enciklopedija. — 19.15 Higiena in zdravje. — 19.20 Komorni zbor iz Celja. — 20.30 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi.

Četrtek: 12.00 Za smeh in dobro voljo — 17.20 Italijanščina po radiju: Osnovni tečaj: 6. lekcija. — 18.30 Dimitrij Sosolovič: Koncert za klavir, trobento in violino, op. 35. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 »Zlati hrošč«, dramatisirana zgodba. — 22.45 Teoristi Mitja Gregorčič, pri klavirju Pavla Sivca.

Petek: 11.35 Radio za šole (oddaja za 1. stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska poljudna enciklopedija. — 18.30 Znanj dirigenti skladatelji v Trstu. — 19.15 Slovenski znanstveni delavci s tržaške univerze: (1) Elvi Miklavc: »Devinsko narečje«. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe. Igra simfonični orkester italijanske radiotelevizije iz Turina. — 21.45 O kritiki marksizma v Italiji: Vittorio Frosini: (3) »Antonio Labriola in marksizem kot filozofija«.

Sobota: 12.00 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 »Volane«. Oddaja za avtomobiliste. — 17.20 II. vatikanski koncil. Poročila in komentarji. — 17.30 Širimo obzorja: »Ježera naše dežele«. — 19.00 Pojeta Edith Piaf in Domenico Modugno. — 19.15 Družinski obzornik. — 20.30 Teden v Italiji. — 20.45 Vokalni oktet »Planika« iz Gorice. — 21.00 Za smeh in dobro voljo. — 22.30 Riccardo Malipiero: Koncert za violino in orkester.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca trgovski L 30, osmrtnice L 50, več tiskovni davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

* NECCHI

NECCHI je najpopolnejši šivalni stroj - O tem se lahko prepričate s praktičnim preiskusom v naši trgovini:

A. PICOTTI V GORICI Corso Italia, 41 - Tel. 5765

»NAJMODERNEJŠI ŠIVALNI STROJ NA SVETU,«

Preden se odločite za nakup šivalnega in vezilnega stroja je za vas zelo važno, da si ogledate tudi NECCHI